

Psykologers rolle i media - fagetikk

Guro Øiestad

psykologspesialist, førstelektor ved UiO

Inger-Margrete Svendsen

Takk for viktig og reflektert innlegg fra Ingrid Meen Lervik i Tidsskriftet for mars. Hun stiller spørsmål ved et innlegg vi hadde i Aftenposten 23. januar 2007. Vårt utspill tok utgangspunkt i et offentlig delt eksempel, nemlig Valla/Yssen-saken. Med utgangspunkt i eksempelet forsøkte vi å knytte noen faglige refleksjoner som vi håpet kunne være av generell interesse for oss alle.

Slik vi leser hennes innlegg, stiller hun spørsmål ved vår rolle som psykologer, i det offentlige rom, når et tema er knyttet til personer. Spørsmålet hun stiller, er om det er mer etisk å være tause enn å ta til orde i det offentlige rommet når sårbare mennesker er involvert. Vi synes absolutt det er viktig å ha et reflektert forhold til dette, og ser mange dilemmaer.

Vi tenker at det noen ganger er etisk riktig å være taus og andre ganger etisk viktig å være talende, også i det offentlige rom. Offentlig deling av refleksjoner kan være nyttig og utvide perspektivet, både for allmennheten generelt, og også for dem som er involvert i saken. Et sentralt etisk moment er om vi som fagpersoner er normative, eller om vi bidrar med økt *forståelse* av et område. Det betyr at vi ikke er ute etter de enkle årsakssammenhengene, ei heller prøve å skyldplassere, men heller bidra til å se kompleksitet og flere sider av en sak. I tillegg synes vi det kan være relevant å bidra til å skape forståelse for det fellesmenneskelige i saker som omtales i media. Dette var nettopp vår intensjon med debattinnlegget: å belyse sider ved kommunikasjon som kan være vanskelig for oss alle. Når en sak først har blitt offentlig eie – som Valla/Yssen-saken – kan vi som psykologer bidra med forståelse slik at vi kan lære noe av den dynamikken som utspiller seg. Vi kommer alle i situasjoner som krever selvrefleksjon og noen ganger korreksjon av egen atferd.

Ut fra vårt perspektiv handler ikke psykologers deltakelse i offentlig debatt først og fremst om et enten/eller – tause eller talende – men heller om måten vi forholder oss på til temaer av allmenn interesse.